

RITUAL DEGRADACIJE

"Slecite se". Rezek, nepotrpežljiv glas me zmoti iz razmišljanja. Samo nekaj trenutkov, pa bom prišla nazaj v ta grozljivi svet. Roke grabijo po meni. Instinktivno se branim in ji rečem, naj se me ne dotika.

"Če ne boste ubogali, boste dobili injekcijo!" Še vedno sem zmedena. Kaj hočejo od mene?

Pride še ena sestra in tehnik. "Tako se slecite. Okopati se morate!" Zdaj vsi grabijo po meni. Gumbi na bluzi so že odpeti. "Saj sem se doma pravkar okopala", zinem, ker mi nič pametnejšega ne pade na pamet. "Se boste pa še enkrat! Taki so predpisi. No, dajmo, dajmo, hitro."

"Ni mi všeč, da vsi tako boljčite vame, še posebno ta tehnik".

"Pustite me na miru, pa se bom okopala. Vi pa pojdite vsi ven!"

"Ni govora! Boste spet kaj ušpičili, potem pa bomo mi krivi." Pre-pustim se torej njihovemu slačenju in boljšanju. Postala sem predmet. Punčka iz cunj, ki jo oblačijo in slačijo po volji. Kopanje je ritual, končano je v eni minuti, mila ni. Toda pravilom je zadoščeno. Vržejo mi pidžamo.

"Na tej pidžami ni elastike, padla mi bo dol." "Druge nimamo, vam bomo pa dali haljo s pasom." "Pa mi pustite vsaj moje spodnje hlače." "To je proti pravilom."

"Še nekaj... imam menstruacijo." "Vložkov ni!" "?"

"Pojdite si jih kupit v trafiko!" "Pa saj veste, da ne morem ven". "Vam jih bo pa sestra prinesla. Dajte ji denar". "Saj veste, da ste mi pobrali ves denar in ga nesli k oskrbnici." "Če je tako, ga danes ne morete dobiti. Šla je že domov."

Na pidžami, ki jo je bilo treba držati z roko, so se začeli kazati madeži krvi. "Take je pa res ne moremo pustiti, kako bo pa izgledalo", se oglasi ena od sester. Nenadoma se izkaže, da vložki so! Svojo vlogo pri ritualu degradacije so nedvomno opravili.

Na začetku me je bilo sram. Potem me je zgrabil bes. Bes je čudovito čustvo. Daje moč in vrača samospoštovanje. Nihče me ne more ponižati, če sama v to ne privolim. Bes se spremeni v vzvišen posmeh. "Kar se mene tiče, ste vsi skupaj gnój!" Takoj dobim še eno injekcijo. Ker sem že poprej dobila eno, postanem močno zaspana. Postelje pa so čez dan zaklenjene. To ni navadna zaspanost. Ne morem se ji upirati. Ne morem več stati na nogah. Zvalim se po tleh. "To se pa ne spodobi, gospa, kar takole po tleh..."